

[Wilhelm.]

det nok ikke går så galt, og at der nok kun bliver 6 pct. prisstigninger, giver jeg ikke meget for. De besværgelser har vi hørt i 1975, i 1976 og nu igen i 1977, og de har ikke hidtil holdt stik, og det kommer de heller ikke til. Denne dokumentation ligger i svaret på spørgsmålene 35 og 36, bilag 26.

Så er der spurgt om udsigterne til overskydende ATP-portioner, og svarene viser klart og tydeligt, at regeringen venter en overskydende ATP-portion til september. Den koster, som hr. Kurt Hansen har sagt, hver lønmodtager over 1.200 kr. på årsbasis og ikke kun under overenskomstperioden, men i en meget lang fremtid, og den vil desuden føre til et merskat-tetryk på 1,05 mia kr. Alene denne overskydende portion koster altså mere end hele lønrammen her for DA-LO-området, og den skal betales af skatteyderne. Det kan være, man ikke vil opkræve den lige med det samme, men så har man gældsats danske lønarbejdere til at betale for en dyrtidsportion, de ikke har fået, men som de er blevet franarret. Dette fremgår af besvarelsen af spørgsmål 2, bilag 23.

Så har man talt meget om, at dette gør noget ved de lavtlønnede. Men nu har vi fået dokumentation for, hvor mange der ligger under grænsen på de 29 kr., som man har defineret som lavtlønnede. Der ligger 32.800 personer inden for DA-LO-området, eksklusive HK, og disse vil i gennemsnit – og det er det, man gør for de lavtlønnede – kunne få 88 øre i timen, og disse 88 øre vil så til gengæld fratage dem en del af de 4 gange 70 øre.

Vi har også spurgt – det har vi ikke fået svaret, men det ved vi fra Thomas Nielsen og Hartwell – hvor mange der tager hele løftet, som man har talt så meget om, fra de 25,40 kr. op til de 29 kr. Det er 6.000–7.000 mennesker, det drejer sig om, og de vil til gengæld for de 3,60 kr., de får dér, ikke få de 2,80 kr., som de skulle have haft i kraft af de 4 gange 70 øre. Det er denne trussel fra garantilønnen, som arbejdsgiverne hævder vil komme til at smitte af over det hele: 6.000–7.000 mennesker, der i stedet for at få 4 gange 70 øre får 3,60 kr. én gang for alle.

Vi har fået bekræftet det, jeg hævdede i går med hensyn til lønglidning og produktivitetsstigning. Vi har fået tallene i svarene på spørgsmål 38, bilag 26, og også i bilag 4, der viser, at mens lønglidningen i gennemsnit i de sidste 10 år har været 5,8 pct., så har produkti-

vitetsstigningen i gennemsnit været 7,2 pct., produktivitetsstigningen har altså været 25 pct. højere end lønglidningen, og så kommer man og siger, at det er lønføringen her i landet, der tvinger til denne behårde indkomspolitik.

Vi har yderligere fået bekræftet det, jeg sagde i går om ordrebeholdningerne og deres udvikling. Vi har fået tallene i svaret på spørgsmål 28, bilag 10, hvoraf det fremgår, at eksportordrerne i beholdninger er steget med 20 pct. i det sidste år, medens hjemmemarkedsordrerne er faldet med over 10 pct., og det gælder vel at mærke ordrebeholdningerne. Så drastisk en udvikling for ordrebeholdningerne betyder selvfølgelig en endnu mere drastisk udvikling, hvis man havde kigget på ordretilgangen. Der er simpelt hen et afsindigt fald i ordretilgangen fra hjemmemarkedet og en meget kraftig stigning i ordretilgangen fra eksportmarkedet, og alligevel siges det, at man af hensyn til konkurrencen osv. må knokle lønarbejdernes reallønninger ned.

Det, dette vil føre til, er selvfølgelig en yderligere arbejdsløshed, fordi man har smadret hjemmemarkedet: der er ingen, der har råd til at købe de varer, sådan som man knokler lønningerne i øjeblikket. Derfor bliver vores konklusion på disse ganske få centrale facts, der her er trukket op, at der sker en købekraftforringelse, at der derfor også sker en forøgelse af arbejdsløsheden, og at dette bekræfter, hvad vi hele tiden har sagt om socialdemokratiets krisepolitik, nemlig at den ikke tager sigte på at fremme beskæftigelsen, men på at redde det kapitalistiske system og sikre profitterne over eksporten. Finansministeren plejer at blive meget fornærmet, når jeg siger det, men det er ikke desto mindre nu dokumenteret med de svar, der er kommet på spørgsmålene i nattens løb.

Hjortlund Christensen (DR):

Retsforbundet betragter det som et dræbende slag mod den personlige frihed, mod økonomisk frihed og forhandlingsfriheden, at dette tings flertal sandsynligvis her i eftermiddag vil ophøje mæglingforslaget til lov. Det er helt klart, at retsforbundet ikke ønsker konflikter, der økonomisk skader arbejdstagere, arbejdsgivere og hele det øvrige samfund, men retsforbundet har en målsætning med sin politik, og derfor kan vi ikke deltage i en sådan lovgivning.

Når regering og folketing vil fastsætte løn-